

ende Handels- og Skibsfartsforholdene i Øresund. Konvention af 14. Juli 1899 vedrørende Fiskeriforholdene i Danmarks og Sverrigs Grænsefarvande og Deklaration af 29. December 1913 angaaende Ind- og Udklarering af Fiskefartøjer samt de til disse Overenskomster hørende Aftaler, ej heller paa de særlige Indrømmelser som Danmark har givet eller i Fremtiden maatte give Sverrig eller Norge eller begge disse Lande med Hensyn til Samfærdsel og Fiskeri i Grænsefarvandede paa Grund af saadanne Hensyn, som har motiveret de ovenfor nævnte Overenskomster.

- Ej heller skal Danmark paa Grundlag af denne Traktat kunne gøre Krav paa
- 1) de Indrømmelser, som Finland har givet eller i Fremtiden maatte give Estland,
  - 2) de Indrømmelser angaaende Pligten til at tage Lods, som Finland har tilstaaet Sverrig, og som omtales i Deklarationen af 17. August 1872 og Forordningen af 21. Maj 1920, selvom de i ovennævnte Deklaration tilstaaede Indrømmelser i Fremtiden maatte blive udvidet til at gælde for svenske Skibe af indtil 125 Netto Registertons Drægtighed, eller
  - 3) de Indrømmelser, som Finland har givet eller i Fremtiden maatte give Rusland med Hensyn til Fiskeri og Sælfangst paa finsk Søterritorium i det nordlige Ishav.

2:o niitä luotsinottovelvollisuutta koskevia etuja, jotka Suomi on myöntänyt Ruotsille ja jotka mainitaan julistuksessa 17 päivältä elokuuta 1872 ja asetuksessa 21 päivältä toukokuuta 1920, ei myöskään siinä tapauksessa, että edelläsanotussa julistuksessa myönnetty edut vastaisuudessa ulotettaisiin koskemaan ruotsalaisia aluksia aina 125 nettorekisteritonnin kantavuuteen saakka; eikä

3:o niitä etuja, mitkä Suomi on myöntänyt tai vastedes myöntää Venäjälle kalastukseen ja hylkeenpyyntiin nähden aluevesillään Pohjoisella Jäämerellä.

Tämän sopimuksen määräysten perusteella ei myöskään Suomen taholta voida vaatia niitä erikoisetuja, jotka Tanska on myöntänyt Ruotsille kauppa- ja merenkulkuoloja Juutinraumassa koskevalla julistuksella syyskuun 22 päivältä 1871, kalastusoloja Tanskan ja Ruotsin rajavesistöissä koskevalla sopimuksella heinäkuun 14 päivältä 1899, ja kalastuslajvojen tulo- ja lähtösuorintaa koskevalla julistuksella joulukuun 29 päivältä 1913 sekä näihin sopimukseen kuuluvilla sopimuksilla, eikä myöskään niitä erikoisetuja, jotka Tanska on myöntänyt tahi vastedes myöntää Ruotsille tai Norjalle tahi molemmille näille maille liikeyhteyden ja kalastuksen suhteen rajavesistöissä sellaisten näkökohdientien perusteella, jotka ovat aiheuttaneet yllämainitut sopimukset.

2:o de förmåner, beträffande skyldigheten att anlita lots, vilka Finland medgivit Sverige och vilka omnämns i deklARATIONEN den 17 augusti 1872 och förordningen den 21 maj 1920, jämväl för det fall att i förenämnda deklARATION medgivna förmåner framdeles skulle utvidgas att gälla svenska fartyg av ända till 125 netto registertons dräktighet; eller

3:o de förmåner, vilka Finland beviljat eller framdeles kan komma att bevilja Ryssland med avseende å fiske och sälfångst i sina territorialvatten i Norra Ishavet.

I kraft av bestämmelserna i detta fördrag skall ej heller från Finlands sida kunna göras anspråk på de speciella förmåner, som av Danmark givits Sverige genom deklARATIONEN den 22 september 1871, angående handels- och sjöfartsförhållandena i Øresund, konventionen den 14 juli 1899 beträffande fiskeriförhållandena i Danmarks och Sveriges gränsvatten och deklARATIONEN den 29 december 1913 angående in- och utklarering av fiskarfartyg samt de till dessa överenskommelser hörande avtal, ej heller på de speciella förmåner, som av Danmark givits eller framdeles kunna komma att givas Sverige eller Norge eller båda dessa länder i avseende å samfärdsel och fiske i gränsvattnen på grund av sådana hänsyn, som motiverat ovannämnda överenskommelser.